

§ 173 Beslutsförhet i domkapitlet i vissa fall, beslut

Från tisdagens överläggning om tillsyns- och uppdragsutskottets betänkande TU 2025:1 fanns följande förslag (§ 124):

- ♦ bifall till utskottets förslag
- ♦ avslag på utskottets förslag.

Ordföranden ställde förslag

dels om bifall till utskottets förslag att anta kyrkostyrelsens förslag till ändringar i kyrkoordningen,

dels om avslag på utskottets förslag,

och förklarade att hon fann förslaget om bifall till utskottets förslag med övervägande ja besvarat.

BESLUT *Kyrkomötet beslutade* att bifalla utskottets förslag att anta kyrkostyrelsens förslag till ändringar i kyrkoordningen.

Mot kyrkomötets beslut *reserverade* sig Birgitta Axelsson Edström, Jonatan Hanson och Nils Jernqvist i en skriftlig reservation.

Beslutet rubbar maktförhållandet mellan förtroendevalda och vignings-tjänsten. Beslutets syfte ska ha varit att säkerställa att det finns teologisk kompetens i domkapitlet vid vissa ärenden. Dvs vid beslut som till exempel Beslutsprövning och Överklagande, eller till exempel hantering av präster och diakoner som ”genom brottslig gärning, på grund av sitt levnadssätt eller på annat sätt i avsevärd mån har skadat det anseende en” präst eller diakon bör ha. Det bör vara möjligt att hantera dessa ärenden trots att biskop och domprost är frånvarande. Dessa ärenden kan idag hanteras av ett Domkapitlet bestående av en präst eller diakon, en ledamot som är eller varit ordinarie domare och tre övriga ledamöter, om de är eniga. Det kan finnas ärenden idag där det hade varit rimligt att kräva att biskop/domprost/ersättare är närvarande – till exempel när någon har brutit de löften som hen har givit vid vigningen. Det rimliga hade varit att med större noggrannhet sortera i vilka frågor som alltid kräver närvaro av biskop eller domprost.